

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Omnis peccator meretur à diabolo cui se subijcit possideri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ostium & pulsat; ipsum Spiritum sanctum, qui meritò *dulcis hospes anima* ab Ecclesia appellatur; ipsam SS. Trinitatem iuxta illud: *Si quis diligit me, sermonem meum seruabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.* Quàm isti longè alij melioresque sunt hospites? quàm longè aliter domum, in quam intrant solent ornare? Vt ergo Deo ianua, & fenestra, & totum pectus aperiatur, excludaturque vastator Angelus, finit diuina providentia à dæmone malo infessos ad eò malè tractari.

VIII. Hi omnes, alijq; plures sunt optimi fines, ob quos diuina providentia adamantinas Inferorum portas referat, damnatisq; spiritibus inde exeundi, hominesq; inuadendi facit potestatem. Sed longè aliæ sunt ex parte ipsorū hominum causæ, quæ Deum cogunt, vt, tanquam iustus criminum vindex, dæmones, haud secus ac tortores carnificesq; suos, iubeat in homines insilire, sæuire, furere. Imperat rex militibus suis, vt ciuitatem rebellem armata manu inuadant, spolient, diripiant, incendant; & Deus de cælo aspiciat tot homines sibi indignissimè rebellantes, nec mittat suos hos stygios executores, vt eos lacerent? Audijt D. Paulus, incestum, apud Corinthios, commissum, & zelo Domini exardescens iudicauit, *tradere huiusmodi satana in interitum carnis;* audit & videt mundi Rector longè magis nefanda, & satanam nullum habeat, cui nefarios tradat? Septem dæmonia fuerunt in Maria Magdalena. cur? quia *erat in ciuitate peccatrix.* Tot ergo dæmonia meruit, quot hydræ fuerunt capita. Luxuria enim rarò est sola; ornat se superbè, vt placeat; auarè emulget à iuuenibus opes, quibus se ornet; irascitur, si contemnitur; odit, si non amatur; & quia sine Baccho & Cerere friget Venus, carnem gulosè saginat. Caro autem opprimit spiritum; nec sapiunt terrenis desiderijs cælestia. Hinc acedia. Hæc sunt septem hydræ capita, quorum singulis suis Satan debebatur. Illi enim se subijcit, quisquis illius suggestioni obedit. Malè igitur Deus accusatur, quòd homines diaboli subijciat potestati; ipsi homines dum peccant, se se imperio illius subijciunt; se ipsos igitur accusent. Immo Dei clementiam obstupescant, tam pau-

1. Cor. 5. 5.

Marc. 16. 9.
Luc. 7. 37.

mallo

o o o o o

609

eos peccatores tyranni huius libidini permittentis. Non millesimus, nec millies millesimus patitur, quod omnes peccatores merentur. Qui autem patiuntur, quod meruerunt, sciant illud S. Augustini dictum: *Dæmones, nisi quos fallendo, decepturunt, possidere non possunt*: iure per peccatum acquisito scilicet. Nam Dei potestate accepta, potest, ob alios quoque bonos fines, etiam sœuire in innocentes, vt infra docebo. Interim & nocentes diuinus iudex, vt iustè, ita & vtiliter plectit.

Si aliquos permittit palam ita vexari, eosq; monstruos fieri, ceteris mortalibus monstrat, quid vitare debeant, ne & illi in huiusmodi monstra abeant. Sententia D. Hieronymi & D. Epiphaniï est, Assyriorum regem Nabuchodonosor, præterquam quod ita monstruos effectus sit, quemadmodum eum nos suprâ descripsimus, etiam aded monstruosum fuisse, quod à dæmonibus obsessus esset. Quæ opinio inde suam accipit probabilitatē, quia certè plurima obsessi in eo fuerunt argumenta. Quod si ita est, reuocemus in memoriã flagitia illius, & fatebimur eum totas legiones diabolorum commernisse. Saul quoq; rex à multis grauissimisq; authoribus existimatur à cæcodæmone infessus & exagitatus. At quis eum innocentem passum existimauit, qui tam inuidus, tam superbus, tam Deo & Prophetæ inobediens, & tantus Davidis persecutor fuit? Quas ob causas dicitur: *Spiritus autem Domini recessit à Saul, & exagitabat eum Spiritus nequam, à Domino*. Recedente ergo spiritu Domini, animaq; virtutibus euacuata, succedit spiritus nequam; sicut in domum ab hominibus desertam, immigrant vlulæ, & vespertiliones, & striges. Huic nocturnæ & malè ominatæ aui nidus vitij paratur & ornatur; & ibi vbi vsq; ad puluisculum, vt aiunt, virtutes sunt eliminatæ, libenter habitat spiritus immundus, cui locus immunditijs mundatur, & spurcitijs ornatur. Hunc ergo hospitem inuitat, qui animam suam ad hunc modum ornat; iuxta illud: *Cum immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca inaquosa, quarens requiem: & non inueniens dicit: Reuertar in domum meam, vnde exiui. Et cum venerit, inuenit eam scopis mundatam, & ornatam. Tunc vadit, & assumit septem alios spiritus secum nequiores se, &*

Qoooo 2

ingressis

S. Augustin.
de ciu. lib. 4.
cap. 34.

IX.

S. Hieron. in
Dan. S. Epi-
phan. in vita
Danielis.

1. Reg. 16. 14.

Luc. 11. 24.